

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

„LEGE

pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată”

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

Promovarea acestei legi este determinată de:

- necesitatea întăririi disciplinei financiare, eficientizării administrării fiscale și combaterii evaziunii fiscale și a acțiunilor de spălare a banilor;
- recomandările Comisiei Europene privind limitarea utilizării plăților în numerar și înăsprirea sancțiunilor pentru persoanele care fac plăți în numerar depășind plafoanele stabilite de lege, în contextul îmbunătățirii gradului de conformare a agenților economici privind respectarea prevederilor legislative;
- necesitatea reducerii evaziunii fiscale și a economiei subterane prin creșterea gradului de utilizare a cardurilor, în detrimentul numerarului;
- necesitatea utilizării pe o scară largă a instrumentelor de plată fără numerar atât de către persoanele juridice, cât și de către persoanele fizice ca mijloc de asigurare a unei eficacități sporite în diminuarea evaziunii fiscale și, implicit, în creșterea veniturilor fiscale colectate la bugetul public, asigurându-se în acest mod sumele corespunzătoare acoperirii cheltuielilor publice, ceea ce reprezintă un interes general al societății care trebuie protejat

1. Descrierea situației actuale

În prezent, plafoanele zilnice pentru plățile în numerar între persoanele juridice sunt instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, și sunt stabilite astfel:

- 10.000 lei/zi - plafonul de plăți în numerar către persoane juridice;
- 5.000 lei/zi - plafonul de plată în numerar către același furnizor;

- 10.000 lei/zi – plafonul de plată în numerar în cazul plăților către rețelele de magazine de tipul Cash&Carry, care sunt organizate și funcționează în baza legislației în vigoare.

Nu există limitări legale pentru următoarele operațiuni cu numerar:

- încasări și plăți efectuate de alți operatori economici decât persoanele juridice, respectiv: liber profesioniști, persoane fizice autorizate, întreprinderi familiale, întreprinderi individuale și alte entități fără personalitate juridică;
- încasări și plăți derulate între operatorii economici și persoanele fizice, reprezentând contravaloarea livrării de bunuri și prestării de servicii, dividende, cesiuni de creanțe, împrumuturi și alte forme de finanțare;
- încasări și plăți derulate între persoanele fizice, reprezentând contravaloarea vânzării de bunuri sau drepturi, împrumuturi, etc.

Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, stabilește amenzi contravenționale de la 5.000 la 10.000 lei în cazul în care o persoană juridică plătește în numerar altei persoane juridice sume ce depășesc plafonul de 5.000 lei/zi, sau depășește plafonul total de plăți zilnice către persoane juridice de 10.000 lei.

Totuși, o parte din prevederile ordonanței sunt caduce, actualul context economic fiind diferit față de cel existent la momentul publicării acesteia și, respectiv la momentul ultimei modificări, operate în anul 2004.

Astfel:

- schimbarea valutei, prevăzută la art.1, era necesară pentru crearea de disponibilități în lei pentru achitarea datoriilor către furnizorii de utilități, care la acea dată erau companii de stat. În prezent, furnizorii de utilități fiind în marea lor majoritate companii private, menținerea acestei măsuri ar favoriza acești operatori economici în defavoarea altor operatori care livrează alte bunuri/servicii;

- condițiile impuse de art. 2 din Ordonanța Guvernului nr.15/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, respectiv de a depune la bancă situații privind disponibilitățile în valută existente și la alte bănci, sau a datoriilor mai vechi de 60 zile, către furnizorii de energie electrică, termică și gaze naturale nu mai sunt aplicabile în prezent;

- prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 , aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, nu mai sunt de actualitate întrucât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK - S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, aprobată cu modificări prin legea nr.165/2006, au fost abrogate prevederile din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export – Import a României EximBank S.A.,cu modificările și completările ulterioare, referitoare la acordarea de către EximBank, în numele și în contul statului, a bonificațiilor de dobândă;

- prevederile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, privitoare la organizarea și conducerea evidenței contabile și păstrarea documentelor justificative și a registrelor contabile conduc la contradicții/paralelisme cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- prevederile art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, sunt perimate, având în vedere că actualul context economic diferă semnificativ de cel existent la momentul publicării acestei ordonanțe, respectiv furnizorii de utilități sunt companii private sau de drept privat.

La nivelul țărilor europene se înregistrează tendința de limitare continuă a încasărilor și plăților în numerar, întrucât s-a constatat că utilizarea numerarului favorizează evaziunea fiscală și apariția activităților de spălare a banilor.

Astfel, Italia, prin așa zisele „măsuri Monti”, adoptate prin Decretul-lege nr.201/2011, în vigoare din 6 decembrie 2011, nu numai că a limitat plățile în numerar la pragul de 1.000 euro, ci impune restricții și cu privire la eliberarea de numerar, cecuri la purtător sau cecuri poștale. Astfel, pentru sume mai mari de 999,99 de euro, băncile sau oficiile poștale au obligația să înregistreze numele beneficiarului și să înscrie pe cec clauza că nu este transferabil.

De asemenea, amenzi aplicate pentru încălcarea

limitelor impuse de lege sunt stabilite între 1% și 40% din suma totală plătită sau transferată (și nu din cea care depășește plafonul), iar minimul amenzii este stabilit la 3.000 de euro.

Totodată, în anul 2013 Banca Centrală Europeană a acordat mai multe avize cu privire la proiectele de legi inițiate de diverse țări europene, care vizează limitarea plăților în numerar. Cu titlu de exemplu, Finlanda a inițiat un proiect de lege care prevede că salariile ar trebui, ca regulă generală, să fie plătite într-un cont bancar desemnat de către angajat. Scopul este de a reduce utilizarea de numerar și, prin urmare, să facă mai dificil pentru angajatori efectuarea de plăți de salarii fără documente justificative.

De asemenea, Belgia a inițiat un proiect de lege conținând măsuri urgente de luptă împotriva fraudei, care include, printre altele, prevederi privind limitarea plăților în numerar de la 5.000 de euro la 3.000 de euro începând cu anul 2014, precum și amenzi pentru încălcarea limitărilor cuprinse între 250 euro și 225.000 euro, dar nu mai mult de 10% din prețul plătit pe nedrept în numerar.

În anul 2012, Danemarca a inițiat, la rândul său, un proiect de lege prin care se pun în aplicare o serie de măsuri care vizează combaterea evaziunii fiscale, una din acestea fiind înăsprirea normelor privind plățile în numerar. Astfel, în cazul efectuării de plăți peste plafonul stabilit cumpărătorul răspunde solidar cu vânzătorul pentru orice impozit sau taxă neplătite de către acesta din urmă

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Comisioanele interbancare sunt plățile realizate între băncile acceptante și băncile emitente pentru tranzacțiile care presupun utilizarea cardurilor de plată. În cazul tranzacțiilor la POS, comisionul interbancar este plătit de banca acceptantă (care deține POS-ul aflat la comerciant) către banca emitentă a cardului.

Pentru fiecare tranzacție comerciantul plătește băncii sale (banca acceptantă) o taxă numită taxă de serviciu, formată din comisionul interbancar, precum și alte costuri aferente serviciilor oferite de către bancă.

Comisioanele interbancare acționează ca un preț minim, determinând într-o mare măsură (70-80%) prețul plătit de comercianți pentru acceptarea cardului care, la rândul lor, îl transferă către consumatori.

În România nivelul comisioanelor interbancare a rămas

neschimbat o perioadă îndelungată de timp în pofida modificărilor condițiilor de piață. Aceste niveluri ale comisioanelor interbancare au fost comune ambelor sisteme de carduri, Visa și Mastercard, precum și ambelor tipuri de carduri, deși cardurile de credit sunt mai scumpe decât cele de debit.

În cazul României, în concordanță cu regulile celor două sisteme de carduri, nivelul comisionului interbancar aplicabil pe piața națională a plăților cu carduri este rezultatul unui acord multilateral între băncile care dețineau circa 98% din piața internă a cardurilor, și prezintă următoarele valori: 0,5% + 2,50 lei (0,58 euro) pentru tranzacțiile ATM, în care comisionul este plătit de banca emitentă băncii achizitoare (proprietara ATM-ului), și 1,00 % (standard), 1,50 % (e-commerce) și 0,7% (petrol) pentru tranzacțiile POS, în care comisionul este plătit de banca acceptantă băncii emitente).

Nivelul comisioanelor interbancare a rămas neschimbat o perioadă îndelungată de timp (1996-31.12.2011) în pofida modificărilor condițiilor de piață. Aceste niveluri ale comisioanelor de interbancare sunt comune ambelor sistemele de carduri, Visa și MasterCard, precum și ambelor tipuri de carduri, deși cardurile de credit sunt mai scumpe decât cele de debit.

Practica băncilor de stabilire, în mod uniform, a nivelului comisioanelor interbancare pentru ambele sisteme de carduri (Visa și MasterCard), poate conduce la o posibilă restrângere a concurenței atât între cele două sisteme de carduri cât și între băncile acceptante, comisionul interbancar fiind o componentă importantă a comisioanelor de servicii la comercianți. Această concluzie are în vedere și faptul că, începând cu anul 2012, după ce MasterCard a majorat nivelul comisioanelor interbancare aplicabil tranzacțiilor naționale, băncile au transferat această majorare în comisioanele percepute comercianților.

Prin urmare, stabilirea comisioanelor interbancare constituie un acord între întreprinderi sau o decizie a unei asociații de întreprinderi, care are ca obiect o posibilă restrângere a concurenței, atât pe piața emiterii cât și pe cea a acceptării cardurilor de plată, în principal prin tratamentul comun al băncilor în ceea ce privește cele două sisteme de carduri. De altfel, regulile celor două sisteme de carduri au permis băncilor stabilirea unor comisioane interbancare uniforme.

Începând cu anul 2012, nivelul comisionului interbancar

aplicabil tranzacțiilor naționale efectuate cu carduri emise sub sigla MasterCard, este stabilit de către MasterCard și aplicat de băncile membre. În ceea ce privește comisionul interbancar în sistemul Visa, aplicabil în România, acesta este stabilit la nivel național de către băncile membre Visa.

În România comisioanele interbancare stabilite în sistemele Visa și MasterCard sunt printre cele mai mari din Europa.

În prezent există diferențe între comisioanele interbancare practicate de Visa și MasterCard. Ca o consecință, în această situație, băncile emitente ar putea prefera să își transfere clienții de la Visa la MasterCard în vederea obținerii unor comisioane mai mari de la băncile acceptante.

Această situație a apărut în cazul Ungariei. În anul 2009, MasterCard și-a luat angajamentul în fața Comisiei Europene să își reducă comisionul interbancar la cardurile de debit de consum la 0,2% pentru tranzacțiile transfrontaliere. Totuși, MasterCard nu și-a luat acest angajament și pentru Ungaria, fapt ce a făcut ca aceste comisioane aplicabile cardurilor de debit să fie mult mai mari de 0,2% (aproximativ 0,6%). Ca urmare, cele mai mari bănci au transferat clienții lor de la Visa (care prin angajamente își asumase plafonarea comisioanelor interbancare la 0,2% pentru cardurile de debit) la MasterCard, iar Visa a pierdut aproape toată cota de piață și chiar ia în considerare ieșirea de pe piața din Ungaria.

Acest caz este o ilustrare perfectă de stimulente greșite oferite de către sistemul comisioanelor interbancare, adică băncile promovează cel mai scump card de credit și de debit, și sugerează că problemele de concurență pe piața de plăți cu cardul pot fi abordate numai prin legislație, care va acoperi toți actorii și aspectele relevante pentru a nu denatura concurența și pentru a crea condiții de concurență echitabile.

În Polonia, nivelul ridicat al comisionului interbancar a impus adoptarea unei reglementări care prevede un nivel maxim al comisionului de 0,5% pentru toate tipurile de carduri. Reglementarea va intra în vigoare la 1 ianuarie 2014, și se va aplica după o perioadă de tranziție de 6 luni.

În Ungaria a fost adoptată legea care prevede plafonarea comisioanelor interbancare la 0,2% pentru cardurile de debit și 0,3% pentru cardurile de credit.

Comisia Europeană a elaborat Proiectul de *Regulament privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată utilizând cardul* care prevede că, în prima fază, se vor

	<p>plafona comisioanele interbancare pentru tranzacții transfrontaliere la 0,2% din valoarea tranzacției, pentru cardurile de debit și 0,3% pentru cele de credit, urmând ca în cea de-a doua fază a reglementării (după 2 ani de la data intrării în vigoare a reglementării) plafonarea comisioanelor să se aplice și operațiunilor naționale efectuate cu cardurile de debit, respectiv cele de credit.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Având în vedere că eforturile pentru combaterea evaziunii fiscale trebuie să fie susținute, proiectul de act normativ urmărește dezvoltarea instrumentelor de verificare a realității operațiunilor economice, evidențiate în documente de livrare/achiziție, prin urmărirea fluxurilor bănești, precum și întărirea disciplinei financiare, ca important instrument de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, prin stabilirea unei trasabilități a fluxurilor bănești prin operațiuni bancare.</p> <p>În acest sens, se propune pe de o parte, extinderea limitării încasărilor și plăților în numerar pentru toți operatorii economici, inclusiv între persoanele fizice, stabilind sancțiuni drastice pentru persoanele care nu vor respecta interdicția de a face plăți în numerar sub un anumit plafon, iar pe de altă parte abrogarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr.15/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, întrucât, în mare parte, acestea nu mai au aplicabilitate în contextul economic actual.</p> <p>Măsura privind extinderea plafoanelor pentru plățile în numerar a fost luată ca urmare a constatării de către organele fiscale a faptului că în majoritatea schemelor fiscale evazioniste se fac plăți în numerar, întrucât plățile prin bancă prezintă o trasabilitate care este evitată de astfel de persoane.</p> <p>Conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, dreptul de deducere a TVA poate fi anulat numai în situația în care se poate face dovada că beneficiarul a știut sau ar fi putut să știe că furnizorul este implicat într-o fraudă fiscală în domeniul TVA, sau dacă există o practică abuzivă menită să conducă la obținerea de avantaje fiscale. Întrucât procedura de aplicat în aceste condiții este de lungă durată și având în vedere că pentru combaterea fraudei fiscale sunt necesare măsuri care nu pot fi aplicate imediat de organele de inspecție fiscală, considerăm că cea mai bună soluție o constituie stabilirea de amenzi contravenționale foarte mari pentru persoanele care depășesc plafoanele</p>

stabilite de lege privind plățile în numerar. Stabilirea acestor amenzi nu contravine acquis-ului comunitar și ar contracara efectele negative ale deducerii TVA pentru operațiunile fictive, nivelul amenzilor propuse fiind foarte apropiat de nivelul cotei de TVA.

În Raportul intern privind Administrarea TVA în România, din data de 6 decembrie 2010, al Direcției generale de impozitare și uniune vamală din cadrul Comisiei Europene, *la punctul 5.6 Inspecții* se menționează că plățile se fac deseori în numerar, chiar dacă există plafonul prevăzut de lege de 5.000 lei pentru plățile în numerar. Există sancțiuni pentru plățile în numerar care depășesc acest plafon, dar aceste sancțiuni se aplică rareori, iar dreptul de deducere al TVA nu poate fi refuzat numai datorită faptului că plata facturilor se realizează în numerar. Prin urmare, trebuie să se interzică plățile în numerar într-un mod mai eficient.

La punctul 6.1. Descrierea fraudei din același raport se precizează că România se confruntă cu fenomene evazioniste prin intermediul societăților fantomă.

La punctul 7.1.1.1. Plata în numerar din raport, se menționează că deși în ceea ce privește plata în numerar, legislația fiscală prevede un prag de 5.000 lei, sancțiunile pentru plățile în numerar pentru sume ce depășesc acest prag sunt foarte rar impuse. Atenția ar trebui să se concentreze pe interzicerea într-un mod mai eficient a plăților în numerar, între altele, prin introducerea de sancțiuni în legislația fiscală și prin aplicarea acestor sancțiuni în mod consecvent. Încălcarea pragului pentru plățile în numerar face foarte dificil controlul și, în consecință, favorizează fraudă. În plus, politica de control ar trebui să se concentreze în mod specific pe punerea în aplicare a acestor obligații.

Așa cum rezultă și din Raportul Comisiei Europene, Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, nu permite anularea deducerii TVA numai datorită faptului că plățile sunt efectuate în numerar. Prin urmare, instituirea unei măsuri contrare acquis-ului comunitar în materie de TVA ar conduce la declanșarea procedurii de infringement.

În contextul celor menționate, în scopul combaterii evaziunii fiscale și întăririi disciplinei financiare și având în vedere recomandările Comisiei Europene, se impune extinderea limitării încasărilor și plăților în numerar atât la toți operatorii economici, cât și între persoanele fizice, înăsprirea sancțiunilor pentru persoanele care fac plăți în

numerar depășind plafoanele stabilite de lege și aplicarea acestor sancțiuni în mod consecvent, precum și abrogarea unor prevederi care nu mai sunt aplicabile.

În acest sens, a fost elaborat proiectul de lege, care vizează în principal următoarele aspecte:

- extinderea limitării plăților în numerar și la alți operatori economici decât persoane juridice, cum sunt: persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, liber profesioniști, persoane fizice care desfășoară activități în mod independent, asocieri și alte entități cu sau fără personalitate juridică la plafonul zilnic maxim de 5.000 lei/persoană, dar nu mai mult de un plafon total de 10.000 de lei/zi;
- limitarea încasărilor și plăților zilnice în numerar la 5.000 lei/persoană în cazul:
 - operațiunilor de plăți în numerar efectuate de operatorii economici către persoane fizice, reprezentând plata contravalorii unor livrări de bunuri, sau a unor prestări de servicii, dividende, cesiuni de creanțe sau alte drepturi și restituiri de împrumuturi sau alte finanțări;
 - operațiunilor de încasare în numerar efectuate de operatorii economici de la persoane fizice, reprezentând cesiuni de creanțe sau alte drepturi, acordarea de împrumuturi sau alte finanțări;
- limitarea operațiunilor de încasare în numerar efectuate de operatorii economici de la persoane fizice, reprezentând contravaloarea unor livrări de bunuri sau a unor prestări de servicii la plafonul zilnic de 10.000 lei/persoană;
- limitarea încasărilor și plăților în numerar efectuate între persoane fizice, prin instituirea unui plafon zilnic de 10.000 lei/tranzacție;
- stabilirea sancțiunilor aplicabile celor care depășesc plafoanele, respectiv aplicarea de amenzi în cuantum de 25% din sumele plătite/încasate care depășesc plafoanele. Sancțiunile propuse au drept scop anularea impactului negativ asupra bugetului de stat datorat pierderilor cauzate de rambursările de TVA efectuate către persoane care au făcut plăți în numerar, și-au dedus TVA, dar în amonte se constată că furnizorii care trebuiau să plătească TVA la buget

au dispărut;

- abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările ulterioare, având în vedere că actualul context economic diferă semnificativ de cel existent la momentul publicării acestei ordonanțe.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Pentru a asigura consistența între tendința înregistrată la nivelul țărilor europene și prevederile la nivel național se propune plafonarea comisionului interbancar.

Astfel, plafoanele de 0,2% și 0,3% se bazează și pe faptul că acestea au fost acceptate de Visa și MasterCard prin angajamentele asumate pentru operațiunile transfrontaliere și pentru anumite operațiuni naționale. În Franța autoritatea franceză în domeniul concurenței a conferit un caracter obligatoriu angajamentelor asumate de Groupement Cartes Bancaires, sistemul național de carduri, de a-și reduce comisioanele interbancare la niveluri echivalente celor acceptate de Visa și MasterCard pentru operațiunile transfrontaliere.

Reglementarea comisioanelor interbancare aduce beneficii pentru comercianți, consumatori, bănci emitente de carduri, precum și pentru sectorul public și economie:

- efect pozitiv asupra acceptării, de către comercianți, a cardurilor de plată și încurajarea consumatorilor să utilizeze tot mai mult cardurile ca mijloc de plată;
- comisioanele mai mici ar genera economii la comercianții cu amănuntul, o parte din acestea fiind transferate consumatorilor, prin reducerea prețurilor de vânzare;
- creșterea numărului utilizatorilor de carduri s-ar concretiza într-un volum mai mare de vânzări la comercianți, reducerea riscurilor și a costurilor cu manevrarea numerarului;
- efect pozitiv asupra micilor comercianți cu amănuntul care ar beneficia direct de comisioane mai mici (în prezent aceștia sunt nevoiți să suporte comisioane mai mari decât marii retaileri - datorită capacității reduse de negociere în relația cu băncile);
- creșterea volumului de tranzacții (prin creșterea nivelului de emisie și de utilizare a cardurilor) și a economiilor din manipularea numerarului ar trebui să compenseze parțial pierderile băncilor emitente

înregistrate din plafonarea comisioanelor interbancare;

- pentru bănci, o reducere a costurilor ar putea să apară și din diminuarea retragerilor de numerar de la ATM-uri, ceea ce presupune diminuarea comisionelor interbancare care trebuie plătite, în mod normal, băncilor acceptante care gestionează ATM-urile;
- comisioanele interbancare limitate sunt, în general, asociate cu o acceptare și un grad ridicat de utilizare a cardurilor. Astfel, Danemarca este una din țările cu cele mai ridicate niveluri de utilizare a cardurilor din UE, cu un sistem de carduri de debit în care comisioanele interbancare sunt zero. În Elveția, principalul sistem de carduri de debit Maestro (sistemul MasterCard) funcționează cu comision interbancar zero. În Olanda, caracterizată printr-un nivel scăzut al comisioanelor interbancare, s-a constatat o tendință pe scară largă de utilizare și acceptare a cardurilor de plată, care înlocuiește utilizarea numerarului;
- un grad ridicat de utilizare a cardurilor va contribui la reducerea costurilor, încă semnificative, cu emiterea și manipularea numerarului;
- un grad ridicat de utilizare a cardurilor, în detrimentul numerarului, va contribui la reducerea evaziunii fiscale și a economiei subterane (chiar și o reducere parțială a economiei subterane are o mare importanță pentru veniturile bugetului de stat).

Se introduc următoarele obligații:

- pentru instituțiile emitente și acceptante din România obligația de a respecta plafoanele maxime prevăzute de lege pentru comisioanele interbancare;
- pentru instituțiile acceptante obligația de a include în acordurile încheiate cu beneficiarii plăților informații detaliate referitoare la valoarea comisioanelor pentru serviciile prestate acestora, a comisioanelor interbancare, precum și a comisioanelor suplimentare aplicate în funcție de marca și categoria respectivelor carduri de plată.

Nerespectarea acestor obligații se sancționează cu amendă contravențională. Stabilirea unui maxim al amenziilor contravenționale la 200.000 lei, prin derogare de la prevederile art.8 alin.(2) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și excluderea

	aplicării măsurii avertismentului prevăzute la art.7 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare ,are în vedere asigurarea unui caracter descurajant al sancțiunii. Potențialul contravenient, în acest caz, este o instituție de credit sau o instituție financiară nebanară, astfel încât sancțiunea aplicată trebuie să fie corelată cu capacitatea sa financiară
3. Alte informații	
<p><i>Secțiunea a 3-a</i> <i>Impactul socio – economic al proiectului de act normativ</i></p>	
1. Impactul macroeconomic	Impactul macroeconomic este pozitiv și se manifestă, pe de o parte, prin reducerea evaziunii fiscale, iar, pe de altă parte, comisioanele mai mici ar determina economii la comerțanții cu amănuntul, o parte din acestea fiind transferate consumatorilor, prin reducerea prețurilor de vânzare
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu creează distorsiuni ale mecanismelor concurențiale existente și nu are impact asupra domeniului ajutoarelor de stat.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ are un impact semnificativ asupra mediului de afaceri.
3. Impactul social	
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu are impact asupra mediului
5. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt,
pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mil. lei -

Indicatori	Anul curent 2014	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2015	2016	2017	2018	
1	2	3	4	5	6	7
1.Modificări ale veniturilor bugetului general consolidat	-	-	-	-		
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						

În viitor, măsurile cuprinse în proiectul de lege vor conduce la creșterea nivelului veniturilor bugetare, ca urmare a reducerii evaziunii fiscale prin stabilirea unei trasabilități a fluxurilor bănești prin operațiuni bancare.

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	În urma adoptării proiectului de lege urmează să se modifice Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1253/2003.
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce	Prevederile proiectului de act normativ sunt conforme cu acquis-ul comunitar.

transpun prevederi comunitare	
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Modificările legislative nu contravin jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6) Alte informații	
<p>Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</p>	
1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ a fost dezbătut în cadrul Comisiei de Dialog Social constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice la care au participat reprezentanți ai organismelor interesate.
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul

<p>3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>5) Informații privind avizarea de către:</p>	
<p>a) Consiliul Legislativ</p>	<p>Proiectul de act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ conform avizului nr. 344/2014.</p>
<p>b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>c) Consiliul Economic și Social</p>	<p>Adresa Consiliului Economic și Social nr.212/2014</p>
<p>d) Consiliul Concurenței</p>	
<p>e) Curtea de Conturi</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>6) Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>

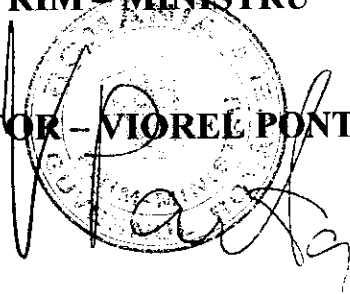
Secțiunea a 7-a
**Activități de informare publică privind elaborarea
și implementarea proiectului de act normativ**

<p>1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ</p>	<p>În vederea respectării prevederilor din <i>Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică</i>, proiectul de act normativ va fi publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.</p>
<p>2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>3) Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>

Secțiunea a 8-a
Măsuri de implementare

<p>1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>2) Alte informații</p>	<p>Nu este cazul</p>

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM - MINISTRU

VICTOR - VIOREL PONTA